

AET1
ASIAN AND MIDDLE EASTERN STUDIES TRIPOS PART IB

Middle Eastern Studies

Friday 6 June 2014 13.30 – 16.30

Paper MES 16

Hebrew Literature

Answer any **four** of the following questions.

All questions carry equal marks.

*Write your number **not** your name on the cover sheet of **each** answer booklet.*

STATIONERY REQUIREMENTS

*20 Page Answer Book x 1
Rough Work Pad*

SPECIAL REQUIREMENTS

None

**You may not start to read the questions
printed on the subsequent pages of this
question paper until instructed that you
may do so by the Invigilator.**

1 Translate the following **seen** passage into **English** and comment as indicated below [25 marks]

אך לב אמנון, אשר התאזר עוז לקראת האריה, נמס עתה בראותו את העלמה היפה המתעלפת, ויעזוב את עדרו ויחץ עד צואר, והנה הוא כאיש נדהם לפני תמר, אשר גולמה ראו עיניו. ויקרא אליה בקולו, קול עוז, ודמעותיו נטפו כמים חיים על לחייה, ויעירנה ויעוררנה עד אשר התעוררה תמר, והנה עיניה פקוחות ורואות את מַפְלַת האריה המת, ואזניה קשובות אל דברי העלם המדבר על לבה: "השקטי, בת נדיב, אל תערוצי; עבר אסון, חלפה אימת מָוֶת, כי אימץ ה' את זרוע עבדך וְהִצֵּי פֶלַח כליות הטורף ויתן אותו כְּפָרֶךְ; הנה הוא מתבוסס בדמו לעיניך, הביטי בו והתאושי".

A. Mapu, *Ahavat Tziyon* (New York: Asaph Publishing, 1918), p. 28.

Q: In the context of modern Hebrew literature, what are some of the major stylistic and thematic innovations in this passage? Name at least one of each.

2 Translate the **first** and **last** stanzas of the following **seen** poem into **English** and comment as indicated below [25 marks]

צָנַח לוֹ זַלְזַל
צָנַח לוֹ זַלְזַל עַל גֶּדֶר וַיִּנָּח-
כֹּה יֵשֶׁן אֶנְכִי:
נָשַׁל הַפָּרִי וּמָה לִּי וּלְגִזְעִי,
וּמָה לִּי וּלְשׁוֹכִי?

נָשַׁל הַפָּרִי, הַפָּרַח כָּבֵד נִשְׁכָּח-
שָׁרְדוּ הָעֵלִים-
יָרַגוּ יוֹם אֶחָד הַסַּעַר וְנִפְּלוּ
אֶרְצָה חֲלָלִים.

אַחֵר וְנִמְשְׁכוּ לַיְלֹת הַזֹּעָה,
לֹא מְנוּחָה וּשְׁנֵת לִי,
כִּדּוֹד אֶתְחַבֵּט בְּאֶפֶל וְאַרְצִי
רֹאשִׁי אֶל כֶּתֶלִי.

וְשׁוֹב יִפְרַח אֲבִיב, וְאֶנְכִי לְבָדִי
עַל גִּזְעֵי אֶתְלָה-
שָׁרְבִיט גֵּרֶת, לֹא צִיץ לוֹ וְפָרַח,
לֹא פָרִי וְלֹא עֵלָה.

H. N. Bialik, "Tzanah lo Zalzal" (*Bialik, Shirim*, Tel-Aviv: Dvir, 1997), p. 218.

Q: How do the seasons, mentioned in the first and last stanzas, help to describe the speaker in the poem and how does this description express some of the central concerns of the Hebrew Revival, the *Tehiya*?

3 Translate the following **seen** passage into **English** and comment as indicated below [25 marks]

רגעים אחדים טיפל במחברת, ואחרי כן השליכה מידו, וחזר ולקחה, והניחה עוד הפעם, ולבסוף לקחה שוב, ומבטו נתקל באחד הדפים ושהה עליו שעה קלה, ופניו הלכו ואורו מעט מעט, ולבסוף התחילו עיניו מפיצות זוהר, והוא התחיל מטייל בחדר בצעדים נחפזים יותר ויותר, עד שאצבעותיו התחילו ממשמשות ברעידה קודחת בקצה שפמו וחזהו ממלט מפֶּרֶק לפֶּרֶק נהימות של החלטות בטוחות. כשהתחילו רגליו נחלשות מרוב הליכה נרגשת, ישב אל השולחן, ומתוך חזהו התחיל משתפך זמר חרישי בלא מלים, ויאמר לגשת אל העבודה.

U. N. Gnessin, "Hatzida" (Proyekt Ben-Yehuda,
<http://benyehuda.org/gnessin/hatsida.html>).

Q: The passage above describes the protagonist of the story, Nachum Hagzar, during one of the few instances in the story when he does not feel *talush*, or uprooted. Explain this statement.

4 Translate the following **seen** passage into **English** and comment as indicated below [25 marks]

הוא מביט בגעגועים אחרי הנערים השמחים הרצים הלאה; רגש עצב לוחץ את לבבו. הוי, מה קשה עליו לעזוב את חבריו ברגעים הנעימים האלו! כמה הוא מתגעגע, כמה הוא מקוה כל היום – עת תכבד עליו הנשימה מגודל החום ומהאוויר המחניק – להרגעים הנעימים והיקרים האלו! אבל מה יוכל לעשות?... ובאמת איך יתפלל מחר לשוא: "אל תשלוט בנו יצר הרע"?

M. Z. Feierberg, "Le'an?" (Proyekt Ben-Yehuda,
<http://benyehuda.org/feierberg/lean.html>).

Q: Explain the conflict described in this passage in the context of the novella in particular and the Hebrew Revival, the *Tehiya*, in general.

(TURN OVER)

5 Translate the following **seen** passage into **English** and comment as indicated below [25 marks]

ממחלת הקדחת עברו לתחלואים האחרים המתהלכים. בעלת הבית ערכה את השולחן לארוחת הערב, נכנסו איזו שכנים, מן המחלות עברה השיחה לקרדיט ולפתיחת חנויות חדשות; העירו איזה דברים גם על עסקי "קופת מלווה": למי שלא צריך לתת לו נותנין, ולמי שצריך לא נותנין. השעה היתה קרובה לתשע. הבת המתבגרת, תלמידת המחלקה האחרונה בבית הספר המקומי, ירבה בקצה השולחן, במקום שהמפה לא הגיעה עדיין, ולמדה צרפתית. הכל כתמול שלשום. שוחחו, פיהקו, שתו קפה ואכלו דגים מלוחים.

Y. H. Brenner, "Atzabim" (*Proyekt Ben-Yehuda*, <http://benyehuda.org/brenner/atzabim.html>).

Q: Explain the anticlimactic ending of the story in the context of the author's famous motto: ואף על פי כן, [nevertheless]?

6 Translate the following **seen** passage into **English** and comment as indicated below [25 marks]

וכך התגנבנו בתוך זהב הדורה הענוג, דשנו בעקבינו שיחים גמומים של אלות מכורסמות שן העדרים, סוליותינו המסומרות נשקו אפרות חמים ואפרורים, והיינו "מנצלים" יפה את ה"שטח", את "פני הקרקע", את "הצמחייה הטבעית" ואת חסות ה"שטחים המתים". וכך פרצנו בדהרה אל הבחור שהיה יושב על אבן בצל האלון. הלה קפץ על רגליו, ומיד אחזתהו הבהלה והשליך מקלו ורץ באיבוד עשתונות כאיילה רדופה ונעלם מעבר לרכס, ישר אל זרועות הציידים.

S. Yizhar, "Hashavuy" (*Sipur Hirbet Hizah*, Tel-Aviv: Zmora-Btlan, 1989), p. 82.

Q: Explain why the author puts certain phrases in quotation marks and how it serves or expresses some of the tensions in this story.

7 Translate the following **seen** passage into **English** and comment as indicated below [25 marks]

נשתייר הרוכל אצל האדונית. לא ברפת הישנה ולא בחדר של כלים ישנים שיצאו מכלל תשמיש, אלא דר היה בחדרה של האדונית ובמטתו של בעלה היה ישן, והיא היתה משמשת לפניו כאילו הוא אדוניה. בכל יום התקינה לו סעודה מכל אשר היה לה בבית ובשדה, כל עוף טוב וכל עוף שמן. ואם צלתה לו בשר בחמאה לא משך ידו ממנו. בראשונה כשהיה רואה אותה מולקת ראש עוף, היה מזדעזע, אחר כך היה אוכל ומוציץ אפילו את העצמות, כדרך קלי עולם שבתחילה אין רוצים לעבור עבירה ואחר כך עושים כל עבירות שבעולם לתיאבון. אשה ובנים לא היו לו ולא היה לו על מי יתגעגע, ובכן היה דר עם אותה אדונית. פשט בגדי רוכל ולבש בגדי חירות ונתחבר לאנשי המקום עד שהיה כאחד מהם.

S. Y. Agnon, "Ha'adonit veharohel" (*Kol Sipurav Shel S.Y. Agnon*, Jerusalem: Schocken, 1979), p. 95.

Q: What is the pivotal moment described in this passage and how does it reflect the narrator's stance in this story?

8 Translate the following **seen** passage into **English** and comment as indicated below [25 marks]

פסחזון הוא לא כמו הצעצועים האחרים שלי, הוא הרבה יותר רגוע, בלי אורות וקפיצים ובטריות שנוזלות לו בפנים. רק צריך לשמור עליו שלא יקפוץ מהשולחן למטה. "פסחזון, תזהר! אתה מחרסינה," אני אומר לו כשאני קולט אותו מתכופף קצת ומסתכל על הרצפה, והוא מחייך אלי ומחכה בסבלנות שאוריד אותו ביד. אני מת עליו כשהוא מחייך, רק בשבילו אני שותה את השוקו עם הקרום כל בוקר, בשביל שאוכל לדחוף לו את השקל בגב ולראות איך שהחיוך שלו לא משתנה חצי. "אני אוהב אותך, פסחזון," אני אומר לו אחרי זה, "פייר, אני אוהב אותך יותר מאבא ואמא. ואני גם יאהב אותך תמיד, לא חשוב מה, אפילו אם תפרוץ לקיוסקים. אבל דיר פֶּלֶאק אם אתה קופץ מהשולחן!"

Etgar Keret, "Lishbor et Hahazir" (*Ga'agu'ay Lekissinger*, Tel-Aviv: Zmora-Bitan, 1994), p. 8.

Q: In what ways does the excerpt above resist some of the major trends of bourgeoisification in Israel in the 1990s?

END OF PAPER